

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. П. , 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П. в публично заседание на тридесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ДиА. С. Стателова

при участието на секретаря И.ка П. Палашева
като разгледа докладваното от ДиА. С. Стателова Гражданско дело №
20215230100340 по описа за 2021 година

На основание чл. 18, ал.4 във връзка с чл.5, ал.1, т.1, т.3 и т.5 и чл.3, т.5 от ЗЗДН,
ПА.гюрският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на М. Г. В., с ЕГН ***** от гр. П., ул. „М.“ № 38 срещу КР. Й. В., ЕГН *****, гр. П., ул. „М.“ № 38, ет. 2 за защита от домашно насилие, с която да бъде задължен КР. Й. В., ЕГН *****, да се въздържа от извършването на актове на домашно насилие над М. Г. В., с ЕГН *****, изразяващи се в хващане за косата, дърпане и крясъци: „Маймуно, теб аз ще те оправа! Благодарим, че сега имам друга работа и че чакам госте.“, както и в заплахи за живота и телесната цялост на М. Г. В., като неоснователна и недоказана..

ОСЪЖДА М. Г. В., с ЕГН ***** от гр. П., ул. „М.“ № 38 да заплати на КР. Й. В., ЕГН *****, гр. П., ул. „М.“ № 38, ет. 2 сторените съдебно деловодни разноски, в размер на 350,00 лв. (триста и петдесет лева) за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. Г. В., с ЕГН ***** от гр. П., ул. „М.“ № 38, да заплати по бюджета на Съдебната власт и по сметка на ПА.гюрския районен съд сумата от 25,00 лв. (двадесет и пет лева), представляващи държавна такса по делото, както и 5,00 лв. (пет лева) само в случаите на служебно издаване на изпълнителен лист

След влизане на решението в сила, преписи от решението да се изпрати на РУ П. при ОД на МВР – град Пазарджик за сведение и изпълнение.

Решението подлежи на обжалване пред Пазарджишкия окръжен съд в 7-дневен срок, считано от днес и за двете страни.

МОТИВИ

Производството е по смисъла на чл.18, ал.1, във вр. с чл.5, ал.1, т.1, т.3 и т.5, във вр. с чл.3, т.5 от ЗЗДН.

Молбата е подадена от М. Г. В., от град П., ул. „М.“ № 38- приземен етаж, срещу КР. Й. В., от град П., ул. „М.“ № 38, ет.2. Молителката В. сочи, че ответникът В. е неин син и същият обитава, заедно с жената, с която живее на семейни начала, втори етаж от двуетажна жилищна сграда, собственост на молителката М.В.. Молителката, която живее сама в приземния етаж на сградата, сочи, че е подложена на постоянно психическо и емоционално насилие от стрА. на ответника, с цел да му подари къщата. Според В., това насилие се изразява в унижаващи човешкото и майчинското й достойнство, физически посегателства, обиди и заплахи, чупене на вещи, собственост на В. и zlepоставяне на същата пред околните. Соци в молбата си, че тормозът и непрекъснатият страх, в който живее са стнали непоносими след смъртта на съпруга й Й. К. В., който е починал на 19.12.2020 г. В молбата за защита от домашно насилие е посочено, че заради упражнявания от К.В. тормоз над родителите му, молителката и покойният й съпруг многократно са се оплаквали в полицията, а за издевателството му от 23.07.2020 г. е образувано полицейско производство.

М.В. твърди, че физическото й и психическо оцеляване налага да потърси закрила и помощ, като посочва последния акт на насилие, извършен от К.В. на 27.04.2021 г – вторник. В молбата се сочи, че около 17,30 ч. на тази дата, В. е седяла на столче пред дома си, на тротоара на улицата, когато към нея се е приближила съжителстващата с К.В. на семейни начала А. Г. У., около 50-годишна, на работа като санитар в болницата в П., която казала злобно: „Затвори си плювалника, че К. отдавна трябваше да те утрепе, но и сега не е късно. Теб душата ще ти излиза през гъза. На дъртия дадох водица, като мреше в Спешното, но на теб нема да подам. Видя ли как Господ те наказва, та дъртият умря.“ М.В. сочи, че й примаяло от срам и за да не чуят съседите влязла в приземния етаж на къщата. Съгласно предявената молба за защита от домашно насилие, още в коридора пред стаята й, молителката е била връхлетяна от ответника К.В., който я хвА.л за косата и започнал да я дърпа като й крещял: „Маймуно, теб аз ще те оправа! Благодари, че сега имама друга работа и че чакам госте.“

Молителката В. сочи, че брадата на сина й треперела от злоба, след което спрял да говори и няколко минути само я стискал и я гледал. Молителката твърди, че изпитала много силна болка и ужас, че както преди, В. ще започне да я души и я стиска за гушата, молела да я остави на мира и да опитат да се разберат. Твърди също, че е била абсолютно беззащитна, защото осъзнавала, че и да надава викове, няма кой да й помогне.

М.В. твърди, че е с тежко онкологично заболяване и 80%- неработоспособност, на 72 години, със слаба физика, а молителят е мъж в разцвета на силите си, много по-силен от нея физически. Соци, че усетила стягане в сърдечната област и паника, след което осъзнала, че В. може да изпълни заклА.та си и наистина да я убие. Описва, че в този момент ответникът извикал нещо, което не могла да проумее, след което се качил на втория етаж на къщата.

В предявената молба за защита от домашно насилие е посочено, че М.В. дълго не можела да си проеме въздух от уплаха, унижение и срам, не можела да спре да трепери, разплакала се и не успяла да набере номера на полицията. Твърди, че въпреки изпитването от нея неудобство, се обадила на дъщеря си по телефона.

М.В. твърди, че от деня на инцидента изпитва ужасно главоболие, не може да се храни и да заспи. Соци, че за пореден път смятала да не се оплаква, но изпитва силен страх как ще преживее малкото време до края на дните си.

Твърди, че поведението на |К. И. В. представлява пряка и непосредствена опасност за нейното физическо и психическо здраве и моли да бъде издадена заповед за незабавна защита, с която същият да бъде задължен да се въздържа от извършване на актове на домашно насилие спрямо М. Г. В..

М. Г. В. счита, че спрямо нея е извършен акт на домашно насилие и моли съда да постанови решение, с което да бъде забранено на К. И. В. да извършва спрямо нея домашно насилие, като същият да бъде задължен да се въздържа от подобни действия за срок от 18 месеца, в недвижимия имот на молителката с административен адрес: гр. П., ул. „М.“ № 38, приземен етаж.

Моли на основание чл. 14, ал. 1 от ЗЗДН да се изискат служебно заверени преписи от докладни записки, обяснения, предупредителни протоколи и др., съставени по повод жалби на М.В. срещу К.В. до РУ П. при ОД на МВР – Пазарджик.

Моли да ѝ бъде дадена възможност да представи и други доказателства с оглед становището на ответника.

Претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

Представя следните писмени доказателства: Декларация по смисъла на чл.9, ал.3 от ЗЗДН – 1 брой; Препис-извлечение от акт за смърт, издадено на 20.12.2020 г. от Община П. за смъртта на Й. К. В.; Експертно решение № ***/09.09.2019 г. на МБАЛ „Пазарджик“ АД – за М.В..

От приложената по делото Декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН се установява, че на 27.04.2021 г. – вторник, около 17,30 ч., в коридора пред стаята си, намираща се в жилищна сграда с административен адрес: гр. П., ул. „М.“ № 38, молителката М. Г. В. е връхлетяна от КР. Й. В., който я хваля за косата, започнал да я дърпа и ѝ крещял: „Маймуно, теб аз ще те оправа! Благодарни, че сега имама друга работа и че чакам госте.“, като братата му е треперела от злоба, престала да говори и няколко минути я стискал и гледал. В декларацията се сочи, че молителката се чувствала абсолютно незащитна, защото дори и да викала, нямало кой да ѝ помогне. От декларацията се установява, че В. извикал още нещо на молителката, но тя не могла да го проумее, след което той се качил на втория етаж. В. е декларираа, че изпитвала силен страх, че В. може да изпълни заката си и да я убие. Усетила стягане в сърцето и паника.

Видно от приложеното по делото Препис-извлечение от акт за смърт, издаден на 20.12.2020 г. от Община П. за смъртта на Й. К. В., същият е бивш жител на гр. П., починал на 19.12.2020 г., в 22,16 ч., за което е издаден Акт за смърт № ***/20.12.2020 г.

Съгласно приложеното по делото Експертно решение № ***/09.09.2019 г. на МБАЛ „Пазарджик“ АД, М. Г. В. е с 80%- нетрудоспособност, поради състояние след злокачествено образувание на млечната жлеза.

В открито съдебно заседание молителката се представлява от процесуалния представител адв. П.М., от ПЗАК, който поддържа предявената молба за защита от домашно насилие.

В открито съдебно заседание, редовно призован ответникът се явява лично и с процесуалния си представител адв. Р.К. от ПЗАК.

По делото са разпитани свидетелите Ц. Й. Д., И. Л. Д., М. П. В. и А. Г. УЗ..

Видно от приложената по делото докладна записка рег. № 310р-3019/16.02.2021 г. на РУ П. при ОД МВР Пазарджик се констатира, че полицейския инспектор И. В. е установил по заведена жалба на М. и Й. В.и, че същите притежават жилище на два етажа и приземен етаж, на който живеят, като синът им – ответника КР. Й. В., живее на втория етаж, а първият жилищен етаж е на дъщеря им, която не го обитава, но е разрешила на племенницата си – дъщерята на ответника В., да го ползва временно, докато се устрои на друго място. В докладната записка се сочи, че дъщерята на ответника е поискала да направи ремонт в жилището на първия етаж, но молителката и покойния ѝ съпруг не са се съгласили, заради което ответникът и свидетелката У. са се саморазправяли, отправяли са обидни думи и закани към молителката М.В. и покойния ѝ вече съпруг.

Молителката е представила експертни решения за влошено здравословно състояние. Съгласно докладната записка, в писмените обяснения, снети от ответника К.В. и свидетелката А.У., същите са заявили, че описаното в жалбата не отговаря на истината, като са поискали да разберат и защо решението относно жилищния етаж от къщата, се е променило.

Видно от приложените към докладната записка писмени доказателства, а именно: обясненията на М.В., обясненията на К.В. и на А.У., изложеното в докладната записка подробно и конкретно възпроизвежда тези обяснения.

По делото е приложен протокол за предупреждение от 03.08.2020 г., изготвен от полицейски инспектор И. В. В. се констатира, че КР. Й. В. и А.а Н. У. са предупреждени да не се саморазправят и да отправят обидни думи и закани към М. и Й. В.и, като им е разяснена отговорността по чл. 144, ал.1 от НК.

От свидетелските показания на Ц. Й. Д., които съдът цени изцяло, се констатира, че на 27.04.2021 г., около 18,00 часа, или след 18,00 часа, свидетелката е получила телефонно обаждане от своята майка – молителката В., в което молителката й е съобщила, че ответникът В. и свидетелката У. са се скарали с нея на улицата, а след като се прибрала в къщата, В. била хвА.та за косата от ответника К.В., който й заявил, че ще я утрепе. Молителката се обадила, съгласно свидетелските показания, на своята дъщеря, за да потърси помощ, а Д. я посъветвала да се заключи и на другия ден потърсила адвокат, за да се направят постъпки към завеждане на настоящото дело. Сочи, че кавгите между В. и В., датират от отминалата 2020 г., когато покойния й баща Й. В. е бил все още жив. Сочи, че идеята на тормоза, упражняван от К.В., е да вземе и първият жилищен етаж от къщата. Свидетелката изяснява, че актът на домашно насилие, според молителката, е осъществен пред хладилника на приземния етаж на къщата. Свидетелката установява, че едва на другия ден се е видяла с майка си и сочи, че понастоящем отношенията между молителката и ответника продължават да бъдат силно обтегнати. Установява също, че е предложила на майка си, да се премести в дома на Д., но тя не е пожелала да го направи, а продължава да живее цели 20 години в кавги и разправии.

От показанията на свидетеля И. Л. Д., които съдът цени изцяло, се установява, че на него му е разказано от свидетелката Д. за инцидента, преживян от М.В.. Сочи, че по-късно, на другия ден след инцидента, тъщата му е разказала същото. Сочи, че майката на съпругата му, молителката М.В., не желае да посещава често дома им, за да не създава кавги и неприятности между свидетеля Д. и свидетелката Д..

От разпита на свидетелката М. П. В., чиито показания съдът цени изцяло се констатира, че на 27.04.2021 г., свидетелката и съпруга й са посетили дома на В.и, тъй като е трябвало да уговорят подробности около сватбата на своя син с дъщерята на ответника К.В.. Сочи, че са пристигнали в дома на молителката и ответника около 18,15 часа, като молителката М.В. си е била в къщи и лампата в стаята й е светела. Не сочи да са установили каквито и да било последици от евентуален скандал, още повече, че са си тръгнали около 23,00 часа, след като са вечеряли със семейството на ответника и са уговаряли подробности, свързани със сватбеното тържество на децата. На вечерята, според свидетелката, М.В. не е присъствала. Установява, че на другия ден, 28.04.2021 г., М.В. е посетила работното място на свидетелката, където й е заявила, че с К.В. са се карали и помежду им е имало разпра. Сочи, че по време на вечерята не е имало нищо необичайно, нито в поведението на ответника, нито в това на свидетелката У., която е майка на децата му, а за скандала свидетелката В. е научила едва на другия ден от молителката В.. Сочи, че синът й и дъщерята на ответника са се настанили в първия жилищен етаж в жилищната сграда на молителката В., която е дала ключа на своята внучка, за да заживее на семейни начала със своя избраник именно в това жилище. Но по-късно кварталния полицай им се обадил да напуснат жилището до 30.08.2020 г.

От показанията на свидетелката А.. Г. УЗ., които съдът цени отчасти, тъй като същата живее на семейни начала с ответника В., се установява, че на процесната дата – 27.04.2021 г. У. си е била в къщи, а молителката М. У. е стояла на столче пред къщата. Когато свидетелката излязла, за да нахрани кучетата и да изхвърли боклука, е констатирала, че В. пече на скарата месо, защото са очаквали гости, а М.В. й заявила, че „това, което сте го намислили, няма да стане“. Според свидетелката, К.В. е помолил майка си да спре да вика по двора, защото вика без причина, като тя му заявила, че ще ги оправи. Изяснява, че е предстояла среща на 27.04.2021 г. между тях и родителите на избраника на дъщеря им, за да могат да уговорят подробностите около

предстоящото сватбено тържество.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че молителката М.В. е съсобственик, заедно с ответника К.В. и свидетелката Ц. Д. на семейно жилище, в гр. П., което се състои от един приземен и два жилищни етажа. Констатира се, че молителката живее в приземния етаж, а ответникът К.В., заедно със свидетелката А.У., с която съжителства повече от 22 години на семейни начала, живеят на втория жилищен етаж.

По делото безспорно се установи, че на процесната дата, В., У. и свидетелката М. В., са били заедно на вечеря, на която са уговаряли подробности около сватбеното тържество на техните деца. Установи се също, че месото за вечерята е било приготвено на скара от ответника В., като вечерята е продължила до около 23,00 часа, когато свидетелката М. В. и нейния съпруг са напуснали жилището на ответника и свидетелката У..

По делото не се събраха никакви доказателства за извършен акт на домашно насилие от ответника К.В., спрямо молителката М.В. през периода преди вечерята му със свидетелката М. В., която е започнала около 18,15 часа. Установи се, че свидетелката Д. е получила обаждане от майка си, която ѝ е обяснила, че спрямо нея е извършен акт на домашно насилие през времето, когато ответникът се е подготвял за посещението на свидетелката В. и нейния съпруг.

По делото не се установи безспорно и категорично в какво състояние се е намирала молителката В. след евентуално извършения акт на домашно насилие от стрА. на ответника. Свидетелката Д. се е видяла с майка си на другия ден. Свидетелката У. е чула, че ответника В. и молителката В. са разговаряли в двора на къщата, но липсват каквито и да било доказателства за настъпил скандал между ответника В. и молителката В., пред хладилника в приземния етаж, както твърди, че е възприела разказа на майка си свидетелката Д..

Съдът счита, че единственото доказателство, което молителката В. сочи за извършения акт на домашно насилие, е Декларацията по чл.9, ал.3 по ЗЗДН, в която описва, че около 17,30 часа е била връхлетяна от К.В., който я хванал за косата и започнал да я дърпа, след което я заплашил, че ще я оправи. Тази декларация не е подкрепена с никакви писмени или гласни доказателства по делото. Единствено от нея може да се съди за действия на ответника, окачествявани като акт на домашно насилие от стрА. на М.В., на фона на установените в делото факти и обстоятелства, че съществува неразбирателство между страните по делото по въпроса с правото на собственост на тяхното общо жилище.

Така мотивиран съдът постанови своето решение.

Съдия при Районен съд – П.: _____